

עמודי השלום
היחסות בתורה ודור
היחסות בתורה ודור

עמודי השלום
היחסות בתורה ודור
היחסות בתורה ודור

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה בת רות ע"ה** יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי **דוד מור הי"ו**. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. **מוקירכם ואוהבכם מאוד משה יזדי.**

1,000

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

אדבת לשך אכל

לקח פרשת 'בא' תשפ"א

"... יכול אני לרפא חולים! אך אין בכוחי להחיות מתים..."

ותוך כדי נסיעה נפל הוא מהעגלה אשר גלגליה מחצו את גופו הצנום ועלו ונתקעו על ראשו. זעקות שבר נוראות אשר החרידו את ליבם של כל הנוכחים פרצו מפיה וכולם התגייסו בכל כוחם להרמת הגלגל מעל ראשו המדמם של הילד הרך שהחל לפרס כגוסס. לאחר שחילצוהו מתחת לגלגלים הזדרזו והביאוהו לבית אביו הגדול שכהרגלו גם באותם רגעים מרותק היה ללימודו. נחרד ר' חיים בראותו את מצבו האנוש של בנו, ותלמידיו מיהרו לקיים את בקשתו ולהביא את הרופא המומחה של העיירה. המתינה הרבנית בכליון עיניים לבואו של הרופא, כשבנה מוטל על מיטתו ומצבו הנורא הכניס יאוש בליבם של רוב הנוכחים. כשהגיע הרופא ניגש הוא למיטת הילד ומיד בראותו את מצבו אמר: "אני מצטער! יכול אני לרפא חולים! אך אין בכוחי להחיות מתים! צר לי! אך נראה לי שתוך דקות ספורות ימות הילד!" "לזאת ציפיתי!" אמר ר' חיים לתדהמתם הגדולה של כל הנוכחים, ומיד פנה לאשתו והוסיף: "עכשיו לאחר שהרופא אינו נותן סיכוי לחייו של בנו, יכולים אנחנו להוכיח עד כמה גדול כוחה של אמונה אשר ביכולתה להושיע ולרפא אף את המגיע לשערי מוות". כששמעה היא את דברי בעלה הגדול עמדה על רגליה ואמרה: "מאמינה ובוטחת אני בלב שלם שאבינו שבשמים ירפא את בנו זה ויחיש את רפואתו לאלתר". הרופא נד בראשו והלך לדרכו וכמוהו עשו עוד כמה מהנוכחים, אך כל אותם שנדו בראשם נדהמו הם לראות תוך ימים ספורים את יחזקאל הקטן מתהלך בחוצות העיירה בריא ושלם בכל אבריו ללא שום סימן וצלכת על גופו הקטן והצנום. לימים גדל ואף הוא השקיע את כל כוחו ומרצו בלימוד תורתנו הקדושה עד שהיה לר' יחזקאל משינובא זיע"א מחבר ספר "דברי יחזקאל", וניסים ונפלאות נעשו על ידו לבני עמנו הנפלא. זה כוחו של בעל אמונה ובטחון, יכול הוא באמונתו להציל ולהושיע את עצמו מכל רע ואף לבטל גזר דין מוות. זוהי תוקף תשובתו של הבעל שם טוב זיע"א, אשר בערוב ימיו שאלוהו: "איך זכית להעפיל ולהגיע לרום מעלה נפלאה שכזאת? כשהייתי בגיל שלוש" ענה הבעל שם טוב והוסיף: "קראני אבי זצ"ל לחדור ואמר לי: בני! בקשה אחת לי אליך! אל תפחד מאף אדם! תאמין ותבטח חזק בבורא עולם ותצליח פלאים!" ואכן כך עשיתי ולא חששתי מאיש מעולם, ואף בצרות קשות מאד היה ליבי סמוך ובטוח בא-לוהי שיושיעני מיד ואכן כך היה". יהי רצון שנזכה ונהיה כולנו בעלי אמונה חזקה, איתנה וצרופה, ואבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבנו לטובה ולברכה ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן!!!

לאחר מכות קשות ונוראות שהיכה הקדוש ברוך הוא את מצרים, כעס פרעה מאד על משה רבנו ע"ה ומסלק אותו מארמונו ואומר לו: "לך מעלי!" ואינו נרגע עד שאף מתרה בו ומאיים עליו באומרו: "השָׁמֵר לְךָ! אֵל תּוֹסֵף רְאוֹת פְּנֵי כִּי יוֹם רְאוּתְךָ פְּנֵי תָמוּת!" כדי להבין כדבעי את השאלה דלהלן נרחיב מעט ונסביר: כעס גדול מאד כעס פרעה באותה שעה, וכעס זה הגיע לאחר שהוכה הוא וכל עמו במכות קשות מאד, ולכל אורך הדרך נוהר ונשמר פרעה על אף גאוותו הסרוחה שלא לפגוע כלל בכבודו של משה רבנו, כיון שהבין וחס הוא על בשרו את יכולותיו של "איש הא-לוהים", והנה עתה מרהיב הוא עוז בנפשו הטמאה ובעזות מצחו המשוקץ מגרש הוא את "איש הא-לוהים" מארמונו ואף מאיים עליו בגזר דין מוות! ועתה נשאלת השאלה: הכי צד? לאן נעלם פחדו הגדול?? התשובה אחת היא: משה רבנו הכעיסו כל כך בדרישתו עד שכעסו הנורא גבר על פחדו הגדול ובחמת זעם פלט את התראתו ואימו מפיו המסואב!! טבעו של כל אדם לחשוש מעט מאימו של הכועס העומד מולו, וכשהמאיים הוא מלך שיש בכוחו להרוג את מתנגדיו אזי גם הגיבור והאמץ הגדול ביותר יחשוש הוא מאימו, ובוודאי שלא יעלה על דעתו להוסיף ולהכעיס את המלך, ואילו משה רבנו לא רק שאינו נרתע כלל מכעסו של פרעה, אלא עונה בביטחה ואומר: "כִּן דְּבַרְתָּ! לא אוסף עוד ראות פניך!" איך? מנין העזו והגבורה לענות כך למלך כועס וזועם כל כך? גם על שאלה זו התשובה אחת היא: אמונתו האיתנה והצרופה של משה רבנו במלך נצחי (הקדוש ברוך הוא) היא זאת שהפיגה והדפה ומחקה לחלוטין את "אימו הנורא" של מלך חולף!! זאת אומרת: המאמין ובוטח באבינו שבשמים באופן מוחלט אינו חושש הוא מאף אדם ומשום פגע, וחזק ועז בטחונו בא-לוהו, ובכח בטחונו זה חייב הקדוש ברוך הוא לעשות את רצונו! אוסיף ואדגיש: לא רק אמונה ובטחון של "איש א-לוקים" יש בכוחם להגן עליו ולעשות את רצונו, אלא אף אמונה ובטחון חזקים ומוחלטים של פשוטי עם כמונו יש בכוחם לחייב את אבינו שבשמים להושיענו לאלתר מכל צרה וצוקה ונגע ומחלה! מהו ביטחון? ואיך בוטחים? עד כמה? ובמה דברים אמורים? הגאון הגדול ר' חיים הלברשטאם זיע"א בעל ה"דברי חיים" הידוע בכינויו: ר' חיים מצאנז, היה יושב ושוקד על תלמודו, וכל פרנסתו היתה מטירחתה של רעייתו הרבנית ע"ה שהיתה מכתת רגליה וקונה כלים במחיר מציאה כדי למוכרם ביום היריד שהיה מתקיים מחוץ לעיירה בכל יום שלישי בשבוע. כמעט תמיד חזרה היא לביתה כשבכיסה רווח המספיק בקושי להוצאה השבועית, אך שמחתה מלימודו של בעלה לא ידעה גבולות. באחד הימים הצטרף למסעה בנה הקטן יחזקאל בן החמש,

ברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

המאמרים בעלון זה לוקטו מעלונים קודמים וזאת
גלגל שבת הדפוס אינו עובד מחמת הסגר.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

המאמרים בעלון זה לוקטו מעלונים קודמים וזאת בגלל שבית הדפוס אינו עובד מחמת הסגר.

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יודי שליט"א, לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים חייגו: 052-890-80-80 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

בראשית דברי ברצוני להודות לך על כך שגרמת לי להחליט להיפתח ולכתוב לך אודות נושא כאוב מאוד במשפחתנו שתמיד סירבתי לדבר אודותיו, גם אשתי וילדי האהובים עלי מאוד נתקלו ב"בונקר מבוצר" בכל פעם שניסו לדובב אותי בנושא זה. את העלון המדהים הזה מקבל אני במייל בכל שבוע מחבר טוב שמכיר מעט את סיפורי חיי, וכמעט תמיד שוחחנו על המעיק עלינו ואפשר לומר שאני "איש סודי" והוא "איש סודי".

כיון שאיני איש דתי סירבתי בתוקף לבקשתו של חברי להרשותו לשלוח לי את העלון, אך הוא התעקש וביקש לשלוח אלי רק שני עלונים במשך שבועיים, כל כך היה קשה לי לסרב לו והסכמתני איני מתבייש לכתוב שהתרשמתי מאוד לטובה כבר מהעלון הראשון, ובסיום קריאת העלון השני ביקשתי ממנו לשמחתי הגדולה לשלוח אלי את העלון כל שבוע.

קשה מאוד להתעלם מדבריך הישרים והצודקים הנכתבים בגובה העיניים ומחייבים כל בר דעת לקבלם.

נחשב אני "אגוז קשה" בעיני חברי וגם בתוך המשפחה, דעותי הקיצוניות בנושאי הדת גובשו ונחקקו בראשי לפני יותר מארבעים שנה, איני חכם גדול אך מתעב אני את העוול בכל ליבי, וכיון שנעשה לי עוול גדול מאוד וכפי שאפרט להלן, החלטתי להיאבק ב"עושי העוול" ובכל מה שהם מייצגים, והחלטתי זאת היא שגרמה לי לשנוא ולהתרחק מכל דבר שריח של דת נודף ממנו, וכל ניסיון של דיאלוג בנושא זה נבלם על ידי בעודו באיבו עד שנחשפתי לעלונך זה ששינה את דעתי מקריאה, מה שאחרים לא הצליחו לעשות לי בשמיעה.

מזה כארבעה חודשים רצוף שאני קורא את דבריך בכל שבוע, רוצה אני מאוד לפגושך ולשוחח איתך על הנושא דלהלן שמטרידני מאוד ולא נותן לי מנוח, אך מסיבה שאיני יכול לפרטה נאלץ אני בינתיים לוותר על כך ולא נותר לי אלא לכתוב לך אודותיו בתקווה שהמצב ישתפר ונזכה לשוחח פנים מול פנים.

כיום אני פנסיור של אחת החברות המובילות במשק, בילדותי למדתי בתלמוד תורה ונענשתי על כל דבר קטן, העונשים התכופים גרמו לי לשנוא את המורים ואת מה שהם מלמדים, לא היה לי עם מי לדבר, אבא שלי ז"ל היה "דתי פנאט" שתמיד צידד בדעת המורים, ולאחר שהענישני על תלונותי בגין יחסם העויין של המורים החלטתי לשתוק ולסבול בשקט עד שאגדל.

כשגדלתי, מיד לאחר בר המצוה פרקתי כל עול, אבי הפנאט לא התמהמה וגירשני מן הבית, אמי נאלצה לפגושני בסתר הרחק מעיניו, ביום שהתגייסתי לצבא הוא דאג להודיעני שאינו מכיר בי כבנו ואף אסר על כל קרובי משפחתנו לשוחח איתי.

כולנו ידענו שאבא שלי עשיר גדול ועל אף אורח חיי הסגפני ידענו שהוא בעל נכסים והרבה אדמות.

אחי ואחיותי חששו מאוד מתגובתו של אבא ולכן לא החזירו לי "שלום" כשפגשתי בהם באקראי בלכתנו ברחוב.

התנהגותם תחת השפעתו צרמה וכאבה לי מאוד, הרגשתי בודד לחלוטין, התחנתתי בגיל 28 כשכל בני משפחתה העניפה של רעייתי מקיפים אותה ושמים בשמחתה, וכל בני משפחתי כולם ללא יוצא מן הכלל נעדרו מן החתונה.

עד חתונתי לא נמנעתי מלהגיע בחגים ובימים נוראים לבית הכנסת, אך לאחר שנעדרו הם מחתונתי החלטתי שגמרתי עם כל משפחתי ועם כל מה שהם מייצגים ומאז לא דרכה רגלי בבית הכנסת.

רק למחרת יום פטירתו של אבי שמעתי שהוא נפטר וביקשתי להגיע, אך אחי דאג להודיעני שאבא שלי הוציא אותי מהירושה וביקש בצוואתו שלא ירשוני לשבת איתם בימי השבעה.

מאז נפגעת, ובכל זאת הגעתי כעסתי השתוללתי וקיללתי ויצאתי. מאז לא היה לי איתם שום קשר, ואת איבתי הגדולה שנבעה מכאב ותיסכול כאחד העברתי גם לילדי, ללא שאספר להם כמעט כלום על כל סיבלי בעבר ובהווה.

היום אני מרגיש שפיספסתי הרבה ואיני יודע מה ועד כמה, העלונים שלך עשו לי סדר בבלאגן שבראשי והחלישו את השנאה שבליבי. מה אני עושה? מה ירגיעני? מה יביא לשלוותי המלאה? איך אעקור לחלוטין את השנאה שבליבי? איך אשכנע את בני ובנותי שיעקרו גם הם את השנאה מליבם? אני חייב לעצור את זה! איך עושים זאת? תעזור לי בבקשה!!

בתודה על הכל: "בן" כאוב מתוסכל ומנודה.

תשובה:

בן כאוב ואהוב לשמים ולבריות!

א.כן! אהוב אתה לשמים! אהוב מאוד! כמה זוך וטוהר יש בך שלמרות צערך ותלאותיך המרובים מחפש אתה לעקור את השנאה מליבך?? אשריך ואשרי חלקך ידידי היקר והנכבד!!

ב.צר לי, אך מחובתי להדגיש: אביך המנוח חטא עווה ופשע בגדול!! לא הכרתיו ואיני יודע מה היו מעשיו בחייו, אך ברור לי שהתנהגותו כלפיך הינה בעוכרי ומנוחתו אינה שלימה כלל ועיקר!! ורק אתה יכול להצילו מעונשו הגדול על התנהגותו.

ג.איני רוצה להתייחס למוריך שבתלמוד תורה, כיון שלצערי הרב שמעתי הרבה מבני גילך שסבלו כמוך בתלמוד תורה ובוודאי שמורים אלו וכאלו "יורדים לגיהנם ואינם עולים לעולם"!

ד.איני מצדיק את אביך המנוח בשום אופן, ובכל זאת רוצה אני לדונו לכך זכות ולכתוב שרק מחמת שחשש הוא מאד שמא "תקלקל" את אחיך שחלילה ילכו הם בדרכך, לכך נאלץ הוא להרחיקך מהם ואף לנדותך ולמונעך מלשבת איתם בימי האבלות.

ה.אם לעצתי דלהלן תשמע מבטיחך אני בזאת שתצליח כראונך לעקור את השנאה מליבך לחלוטין ותחוש שלווה מעתה לכל חיך.

ו.עצתי: קום ועלה לקיברו של אביך ובקש את סליחתו על אשר סרף מדרכו וציערת אותו רבות בחייו ובפטירתו ולאחר מותו.

כן ידידי היקר! חייב אתה לבקש את סליחתו למענך ולמענו, ולאחר שתבקש את סליחתו תאמר לו שגם אתה סולח לו על כל הצער שציער הוא אותך שלא כדוין! אין לך מושג כמה שזקוק הוא לכך! בטוחני שבהגיעך לקיברו תצליח למחול לו מכל הלב ובכך תגרום למנוחתו השלימה.

ז.מיד לאחר מכן תחוש בשלווה הנפלאה שהינך כה מייחל לה, בטוחני שאביך המנוח לא ירפה ויפעל בשמים בכל כוחו למענך!

ח.מבין דבריך מובן שיש לך השפעה על בניך, ובטוחני שירצו הם לכבדך ולעשות את רצונך, לכן ראוי ונכון שתציע להם לבוא איתך לקיברו של אביך ואף תשמיע להם את בקשת סליחתו, אזי יבינו גם הם כי הינך חוזר בך מדרכך ותוסיף ותאמר להם: "כשם שברור לכולנו שאכעס מאד באם אחד מכם יפרוש מדרכי ויצא נגדי, כך מבין אני היום את כעסו הגדול של אבי המנוח על אשר פירשתי מדרכו, שהרי זה כאילו יצאתי נגדו".

ט.אסיים תשובה זאת בפניה מעומק הלב לכל ההורים היקרים:

אנא חוסו על נפשותיכם ועל נפשם של בניכם ובנותיכם והיזהרו והישמרו במאד מאד שלא להכביד על נפשם הרכה של הבנים והבנות, וגם כשברור לכם שחובה עליכם להוכיחם כדי לחנכם, הרי שמחוייבים אתם שבעתיים לעשות זאת אך ורק מלב אוהב ובדרכי נועם, כל התנהגות אגרסיבית ודיבור מחוספס עלולים להיות בעתיד בעוכריכם, וכל ההתנצלויות וההסברים למיניהם לא יועילו לכם, וכל הצער הגדול שתצטערו בעולם הזה בפרישת הבן או הבת מדרככם, יהא כאין וכאפס לעומת ייסוריכם הנוראים בעולם הבא על שגרמתם לחורבן נשמת בנכם או בתכם.

ואחריות כפולה ומכופלת על המורים והמורות להיזהר במאד מאד שלא לפגוע כלל ועיקר בתלמידים ובתלמידות, ועל אף שמחובתנו להודיעם ולחנכם ולזרזם לקיום תורתנו הקדושה ומצוותיה צריכים אנחנו להיזהר במאד מאד לעשות זאת באהבה ובעדינות ובסבלנות אין קץ, ועינינו ראו ולא זר את אהבתם וחמלתם של ראשי ישיבת "פורת יוסף" המעטירה על כל בחור ובחור אשר במתק שפתותיהם זכו להעמיד דורות של תלמידי חכמים המאירים את עולמנו זה באור תורתם הנפלא!!

י.שבת שלום! ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבי ישראל אבוהצירה-סידנא בבא סאלי זיע"א

לפני שמדברים על קדוש ישראל - **סידנא בבא סאלי** - חשוב לומר, שאכן, רבים נושעו מברכותיו, רבים באו אליו, רבים התייעצו איתו, והברכות שבירך חוללו ניסים בקרב הארץ. אמנם, רק מעטים זכו להכירו באמת.

מעבר לסיפורי המופתים ומעשי הניסים, מסתתרת דמותו של ענק בענקים, חסידא קדישא ופרישא, שרוב פעולו ומעלותיו, הלוא הם טמונים וספונים מבלי להיוודע לרבים. מעטים יודעים לתאר את גודל **שקידתו בלימוד התורה**, ומעטים מאלו יודעים להעריך באמת את גדולתו וידיעותיו בפרד"ס התורה.

כידוע, מעל כתפיו של הבבא סאלי, ניצבת שושלת מעטירה של תלמידי חכמים וצדיקים, אשר במשך דורות שימשו כרבנים וכדיינים במרוקו. הסבא הגדול שלו, היה **רבי יעקב אביחצירה** המכונה מרן "**אביר יעקב**", אמנם הוא זכה להכירו, כיון שנפטר בשנת תר"מ והבבא סאלי נולד בראש השנה של שנת תר"ן, עשר שנים אחר כך. אביו - **רבי מטינו** - שהיה ממשין דרכו של רבי יעקב, הוא שחינך וגידל את הבבא סאלי. המשפחה לדורותיה התגוררה באזור תפיללאת במרוקו, שהיה רחוק מאוד - גם ריחוק פיזי ממרכז היישוב (כשמונה שעות בנסיעה ברכב מקובלנקה, עיר הברכה), וגם ריחוק מהותי מההוואי התרבותי המתחדש במרוקו. נופי ילדותו של הבבא סאלי הם החולות הנוודים של מדבר סהרה, ושם, בלב המדבר, זכתה המשפחה כולה לגדול בתורה וביראת שמים באופן שקשה לאנשים בדורנו להבין ולשער.

הרבנית רחמה עליה השלום, הלוא היא בתו הגדולה, סיפרה כמה פעמים על כמה מעשים הזכורים לה מימי ילדותה. היא סיפרה שפעם אחת בתור ילדה קטנה, פחות מגיל 10, נאמר לה שאביה נסע. מדי פעם נצרך היה הבבא סאלי לצאת לנסיעות ארוכות, לאסוף כסף עבור הישיבה אותה ייסד סבו, רבי יעקב. לאחר שבועיים שלושה שלא היה בבית, סבתי מספרת שלא הרגישה טוב, ולכן קמה באמצע הלילה וחיפשה את אמא שלה. באותו הלילה היא מספרת שראתה את אמא שלה מחויקה צלחת של אוכל ומעלה אותה למעלה לעליית הגג. מעבר לדלת נתגלתה לה דמותו של אביה, אשר נשען כפוף באותה עליית גג צפופה ונמוכה. סבתי נבהלה ממראה אביה, אמנם הבבא סאלי פנה אליה וביקש שלא תגלה לאיש על דבר הימצאו. בטעות ובמקרה נתברר לה, כיצד אביה היה מסתגר בעליית הגג מימיו ושבועות בצום ובתענית, ורק בשעות לילה מאוחרות, הייתה אשתו מעלה לו אוכל. **כך היה סגור ימים וילות בחדר קטן במקום בו אי אפשר לעמוד מלוא קומתו, כל היום יושב ועוסק בתורה בהתמדה בלתי נתפסת.**

הבבא סאלי השתדל **שלא** למסור שיעורים ברבים. היה נזהר לא להגיד דברי תורה ולא להגיד בפני הרבים חידושים. גדולתו בתורה הייתה נסתרת. סיפר גיסו, **רבי ניסים אמסלם** שליט"א (יהודי קדוש מאוד בן תשעים ומשהו), שאפילו בראש השנה היום כיפור, כשהיה צריך להגיד דרשה לפני תקיעת שופר, היה רק פותח ספר וקורא מתוכו. לא היה מבליט את ידיעותיו ולא היה מבליט את בקיאותו. אבל הידיעות שלו היו באמת גדולות ועצומות. היה בקי בכל הש"ס ישר והפוך, בפוסקים, רמב"ם, זוהר, וכו' ומי שזכה באמת לדעת מתורתו, היה החתן שלו **חכם דוד יהודי** עליו הללום, שהיה צמוד אליו ימים וילות. וכן הוא מספר, שמדי פעם כשהיו נכנסים אנשים אל הבבא סאלי, היה מכיזב שומע כל חידושי התורה שהיו פורסים לפניו. פעם אחת נכנס אליו יהודי עם חידוש שנמצא בתורת הנסתר. סידנא הבבא סאלי זיע"א הקשיב לדבריו, והנהן בראשו ואמר: "חזק וברוך", אחר כך קרא לחתן שלו בבקשה: "תוציא את ספר הכוונות שלך, תקרא, תסתכל בשרה הזאת, זה לא סותר את כל מה שהווא אמרתי!" אז למה לא אמרת לו?!" התפלא חתנו בתדהמה. "למה שאפגע ביהודי שרוצה להראות שהוא יודע?!" ענה הרב.

עוד בדבר הרגישות הגדולה שהפגין כלפי הסובבים אותו וכלפי שומעי לקחו: מספרים שבסביבות שנת תש"ך, היה איזה יהודי חשוב שבא מארצות הברית ועבר לארץ, והלך להתחבר עם חכמי פורת יוסף. אותו יהודי רצה לברר מי הוא מגדולי הספרדים שיוודע לעשות מופתים; כיון שהיה לו בן ראש ישיבה בארצות הברית, שנשוי הרבה שנים ואין לו ילדים, ולכן הוא רוצה לקבל ברכה. מיד שלחו אותו חכמי פורת יוסף אל הבבא סאלי בנתיבות. הבבא סאלי טרח להיפגש עם אותו יהודי, והלה קרא אל הבבא סאלי ארבעה דפים של חידושי תורה אותם חיבר בנו המשמש כראש ישיבה בחו"ל, וכל זאת כדי שהבבא סאלי יבין שמדובר בתלמיד חכם היוקד לישועה ולפרי בטן.

לאחר שסיים לקרוא את כל החידושים של בנו, פנה הלה אל **הבבא סאלי** ושאל מה דעתו על הנאמר. **הבבא סאלי** הפגין התפעלות רבה, וכמוכן בידך שזוכה בנו לפרי בטן ולזרע של קיימא. אחרי שנפרד אותו יהודי **מהבבא סאלי**, קרא לחתן שלו, לחכם דוד יהודי, אמר לו תביא לי את הרמב"ם הזה, פתח לו, אמר לו תסתכל בפנים, הראה לו שתי מילים, אמר לו אתה רואה את השתי מילים האלה? זה פירכא על כל מה שהוא כתב. אמתי? אמר לו נכון, זה כתוב בצורה מפורשת! אז למה הרב לא אמר לו? אמר לו **הבבא סאלי**: מה אני אגיד לו? הוא כל כך גאה שיש לו בן תלמיד חכם, מה זה יועיל? (ומיותר לציון שאותו תלמיד חכם, ראש

הישיבה בחו"ל, זכה ממש בסמיכות לאותו הפרק להיפקד בזרע של קיימא). סיפור חייו של הבבא סאלי אינו סיפור של גדלות "יש מאין" הלילה. הבבא סאלי לא נולד כך עם ידיעותיו הרבות בשבילי פרד"ס התורה. הבבא סאלי הוא סיפור של עבודה בלתי פוסקת של התעלות מעלה מעלה מתוך קדושה והפרישות. רק כך, צעד אחר צעד, זכה הבבא סאלי לקנות לעצמו ידיעות נרחבות בכל חזרי התורה ולהתקדש בקדושת התורה ע"י עמל ויגיעה עצומים. היה נסגר ימים וילות, לא היה בעבורו מושג של שינה.

אף מסופר במשפחה, שהבבא סאלי לא הייתה לו פיזימה! לעלות על מיטה?! הוא מימיו לא עלה על מיטה כדי לישון! גם כשהיה בזקנותו (לפני שהיה ממש חולה בשנים האחרונות), היה יושב על כיסא, ומוריד את הראש לחצי שעה, ואחר כך היה ממשין ללמוד, וככה זה היה בכל לילה וילות. וגם כשהוא לא היה יכול לקרוא כשהיה לו בעיות בראייה, מישחו שהיה קורא לו, לא היה לו מושג של שינה.

ועוד מנהג מיוחד שהיה לבבא סאלי, בחורף הוא היה ישן בלי שמיכה, ובקיץ היה ישן עם שמיכה, אמרו לו, שראוי לנהוג הפוך - בחורף צריך שמיכה ובקיץ לא. הסביר הבבא סאלי: בקיץ אני צריך שמיכה כדי שיהיה לי חם וכך לא אוכל לישון הרבה, ובחורף אני צריך לישון בלי שמיכה כדי שיהיה לי קר ואני לא אוכל לישון הרבה! הבבא סאלי הקפיד בכל הקשר לעבודות הכבדות שהיה מקבל על עצמו. הצומות, והפרישות שהיה עושה, זה הכל היה בענוה. בלי לדבר על זה, ובלי פרסומות. הבבא סאלי היה מייחל להשלים צומות לאורך ימים שלמים, אמנם, היה בוחר לשבור שרשרת של צומות על מנת לכבד חתן בהשתתפותו בסעודת שבע ברכות. שווה היה מבחינתו לשבור את הצום רק בשביל שלא ירגישו בעבודות המיוחדות שהיה עושה, ובפרט אם היה מדובר בכבוד הזולת. את הכל היה עושה בענוה.

פעם שמעתי סיפור מלפני כמה שנים שבבא סאלי הגיע לצרפת. הייתה ישיבה של חו"ל בצרפת, שם היה מוצא את שלוות הנפש בנסיעותיו לחו"ל, ובפרט בשל היותה מרוחקת. וסיפרו, שפעם אחת כשהגיע לאותה ישיבה, בבא סאלי היה כבר בן שבעים וארבע, והגיע מנסיעה ארוכה ממרוקו לצרפת. עום הגעתו, מיד התמקם בחדרו הקבוע שהיו מכינים לו מראש. מתוך קרנות גדולה למעשי ולפעול של הצדיק, החליטו הבחורים להעמיד שומר לפי תור מול הדלת. אותם ה"שומרים" היו מסתכלים דרך חור המנעול במהלך הלילות בהם שהה הבבא סאלי בחדרו בישיבה. המחזה שנגלה אליהם לא נמוך מזיכרונם, כיצד יהודי זקן בא בימים, נוטש את המיטה המוצעת ומניח מחצלת על רצפת החדר. על הרצפה היה מתיישב ללמוד מתורת הנסתר אחרי עשר שעות של סיעה רצופה. הבבא סאלי היה אז בן שבעים וארבע, ולמרות טורח הדרך והנסיעה הארוכה למד תורה ביגיעה תוך מיעוט הנאות ובקדושה נוראה. במשך שבע שעות רצוף, משמונה בערב עד שלוש בבוקר. בשלוש בבוקר עוד היה מדפדף ולומד, עד שלפנות בוקר הגיע לעמודים האחרונים, וראו כיצד מנשק הוא את הספר עם סיומו, ומכין עצמו לקראת טבילה במקווה. ה"שומר" התורן שעמד ליד החור של המנעול כבר התעייף ומדי פעם נדם וביקש שיחליפו אותו. אותם ה"שומרים" סיפרו שלא הרים את העיניים מהספר, במשך שעות רצופות.

פעם שאלו אותו מדוע כל כך מקפיד על תפילה בנץ? והשיב, כי אחרי מאה ועשרים שנה, בבית דין של מעלה, יתחילו את הדין מן הסעיפים הראשונים בשולחן ערוך, ובסעיפים הראשונים של השולחן ערוך מה כתוב; שיהיה הוא מעורר את השחר: אם על הסעיף הראשון ישאל דייק חי"ו, אביו איזה משפט כבר יהיה לו! וכן היה דורש את הפסוק: "יִקְרָאֲךָ עִם שִׁמְשׁוֹ וְלִפְנֵי יָרַח דָּוָרִים" [תהילים עב' ה'] - ירא שמים אמיית מתעורר עם השמש. אמנם, מי שרוצה שיראת שמים שלו תחזיק לצנח נצחים, אזי צריך הוא לעורר עצמו "לפני ירח דור דורים", כלומר, אם הוא רוצה שיראת שמים שלו תחזיק "דור דורים" אזו צריך לקום כשהירח עוד נראה בשעות הלילה, ולא להמתין לזריחת השמש.

אפילו אנשים שרחוקים מחיי תורה, או כאלו שאינם מדקדקים קלה כבחמורה, רואים לנכון להקשר עם הצדיק, ובזכות זיכרון אחד אותם הם נושאים משנים עברו. הבבא סאלי ידע מה לומר לכל יהודי, ובדיבורו היה מעורר את אותו ינוצץ פנימי המבקש להתגלות. כמה פעמים כשבאו אליו אנשים עם בעיות כאלו ואחרות, הבבא סאלי היה משיב: "**אני בשמחה רבה רוצה לברך אותך, אבל השבת הקדושה אינה נותנת לי, אתה מוכן לשמור אותה? מה עם השבת?**" כל אחד כשהיה בא לבקש ממנו ברכה, היה נדרש מצידו גם לחזוק בעבודתו הרוחנית האישית ובוה היה תולה הבבא סאלי את הישועה. כך, כל אחד היה מתחזק במפגש עם הצדיק, וכל אחד היה זוכה לעצה לפי שורש נשמתו, לפי מצבו ומקומו. שומעי לקחו הבאים להתברך מפיו היו מקבלים על עצמם להתחזק בשבת, בתפילה, בהלכות טהרת המשפחה, בדברים הבסיסיים. הבבא סאלי לא היה מדבר אתם על דקדוקי דברים, אלא בחכמה, כל אחד לפי מה שהוא. מתוקף צדקותו וקדושתו המיוחדת, אהנו רואים, שכמות האנשים שמגיעים אל הציון ביום ההילולא, ובמשך כל השנה כולה, היא רבה מאוד. ועובדה זו מרשימה שהרי מדובר באחד מצדיקי הדור האחרון. וכבר יש מי שאמר שהציון של הבבא סאלי בנתיבות זה ה"מירון" של הדרום. במהלך השנה באים בין 200,000 ל-300,000 איש לציון בנתיבות כדי להשתטח ולבקש, כל אחד ואחד אם נשאל אותו מדוע מגיע, בודאי יספר על קשר מיוחד שהיה לו לצדיק בחיי חיותו או אחרי שנפטר. זיע"א.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומוגזנת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 050-856-90-00.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

וזאת לעדות!!

מעיד אני בזאת שהאנשים שפרטיהם רשומים על בקבוקי השמן, אמרו מפורשות שלאחר שהשתמשו ב"שמן מרפא" המופץ על ידינו, נרפאו הם לחלוטין ממחלות קשות וחולאים גדולים פנימיים וחיצוניים, וכל הכאבים שסבלו הם מהם מכל סיבה שהיא נעלמו כלא היו, ושמחת חייהם חזרה אליהם כמקדם!!

ברכת רפואה שלימה ומיידית הרב משה יזדי מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!! רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-50-54-567.

מצוה לפרסם זאת לתועלת ורפואת החולים!

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו, דוד אטיאס הי"ו, זורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מיל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה ואמן.

עלון זה כולו קודש גם לרפואת מתניה בן אליס הי"ו יהי רצון שה' יתברך יבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות ויגזור עליו רק בשורות טובות וישלח לו לאלתר רפואה שלימה לכל אבריו ויגדיו ויארך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים אמן!!

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "הדבר אשר דבר..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:29	ירושלים: 8:38	ירושלים: 12:20	ירושלים: 17:43	ירושלים: 18:21
תל אביב: 16:44	תל אביב: 8:40	תל אביב: 12:22	תל אביב: 17:44	תל אביב: 18:18
חיפה: 16:35	חיפה: 8:40	חיפה: 12:21	חיפה: 17:42	חיפה: 18:18
אילת: 16:39	אילת: 8:37	אילת: 12:22	אילת: 17:47	אילת: 18:22
באר שבע: 16:47	באר שבע: 8:39	באר שבע: 12:22	באר שבע: 17:46	באר שבע: 18:22

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

גאווה יהודית טהורה פיעמה בעוז בליבו הטהור של מור אבינו וזה"ה. תמיד ידע הוא להבליט ולהדגיש את אהבתו הגדולה לתורתנו הקדושה, ואת אהבתו הנדירה לתלמידי חכמים.

עוד מהיותנו ילדים זוכרים אנחנו את אותם דיבורים קדושים שהיו קולחים מפיו כשהיה מספר לשכנים ולחבריו 'סיפורי צדיקים' בסעודות השבת המפוארות שעל שולחנו.

בכל הזדמנות היה משתדל לזכות את הרבים, אם זה בברכות 'הנהנין' שהיה מבקש מהם לברך על הכיבוד שהגיש להם, ואם זה בברכת 'אשר יצר' כשהיה רואה אותם יוצאים מהשירותים, היה מבקש מהם לשוחח איתם דקה אחת באמרו: "יש לך דקה אחת פנויה? יש לי מה לשוחח איתך!" הלה היה נענה ברצון לבקשתו, ומור אבינו וזה"ה היה פותח ואומר: "עכשיו יצאת מהשירותים וברוך ה' לא היו לך כאבים בדקות ששהית בשירותים והתפנית בקלות".

לאחר מכן היה ממשיך ואומר: "בוודאי ידוע לך שיש הרבה מאד אנשים שסובלים מכאבים גדולים מאד בדקות ששהים הם בשירותים, קשה להם מאד להתפנות. גם הם היו פעם מתפנים בקלות, ועכשיו סובלים הם מאד. חכמינו זיכרונם לברכה תיקנו לנו לברך ברכת 'אשר יצר' כשיוצאים אנחנו מהשירותים, בה מודים אנחנו לקדוש ברוך הוא על כך שהצלחנו להתפנות בקלות.

והבטיחו לנו חכמינו זיכרונם לברכה: "שכל הזהיר לברך ברכה זאת בכוונה, לא יסבול לעולם בדרכי היציאות, ותמיד יצליח להתפנות בקלות. כך שכדאי לך מאד לשנן ברכה זאת ולברך אותה בכל פעם שיוצא אתה מהשירותים, ובעזרת ה' יתברך תזכה שלא תחוש שום כאב בשעה שאתה מתפנה".

דבריו היוצאים מלב אוהב, התקבלו תמיד על לב שומעיהם, וכמעט שמעולם לא סירבו שומעיו לבקשתו והיו מקבלים על עצמם לברך ברכות אלו בכל פעם.

זאת ועוד: בכל פעם שהיו אנשים מבחינים בכבוד הגדול שאנחנו, בנינו ובנותינו, היינו מכבדים אותם, היו פונים אליו ואומרים: "חינכת אותם מצוין".

מור אבינו וזה"ה היה פותח ואומר מיד: "זה לא אני! החינוך הזה נובע מלימוד תורתנו הקדושה. אני חנווני פשוט ושוהה רוב שעות היום במכולת, אך השתדלתי מאד להכניסם למסודות בהם יש תיגבור של לימוד תורה, ותורתנו הקדושה היא זאת שעיצבה את חינוכם ומידותיהם".

בסוף היה משלים ואומר: "גם אתה תהא לך הזכות לרוות נחת כזה מבניך ובנותיך, באם תשכיל להעבירם כעת לבתי ספר בהם שמים דגש על לימוד תורתנו הקדושה".

תנצב"ה זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

טיפ יומי' שהבל לבספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!! יזכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

